

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 7. 9. 2015 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Liperta a soudců Juliuse Horvátha a Dagmar Horákové v hlavním líčení t a k t o :

Obžalovaný

XXX ,

nar. XXX, trvale XXX, adresa pro doručování XXX,

se podle § 226 písm. a) tr. řádu

z p r o š t ů j e

obžaloby pro skutek, spočívající v tom, že

v době od 01:00 hod. do 02:00 hod. dne 17. 6. 2013 XXX, přiměl poškozenou XXX, nar. XXX, aby nastoupila do jeho vozidla za účelem vyřešení jejího dluhu vůči obviněnému, poté poškozenou svým vozidlem odvezl ke komplexu garáží pod nadjezdem v ulici XXX, kde zaparkoval v neobydlené oblasti, poškozené vulgárně řekl, že chce slyšet normální řešení, že buďto mu poskytne sex včetně sexu orálního, nebo ji vytáhne z auta a zmlátí ji a když poškozená neodpověděla, vystoupil z vozidla, obešel jej, otevřel dveře u místa spolujezdce, na němž seděla poškozená, poškozenou chytil zepředu pod krkem s tím, že ji vytáhne ven, poškozená cukla hlavou a krkem dozadu a prosila obviněného, aby toho nechal, načež obviněný zavřel dveře, obešel vozidlo, sedl si zpět na místo řidiče, rozepnul si kalhoty a poškozená ho pod nátlakem po dobu přibližně 5 minut orálně uspokojovala; po

otázce, zda „jí to stálo za to“, na niž poškozená odpověděla pouze zakroucením hlavy, obviněný poškozenou opět vulgárně vyzval k souloži a následně poškozené, jež se ze strachu nebránila, pomohl stáhnout kalhoty; poté se obviněný s poškozenou přesunuli na zadní sedadla vozidla, kde obviněný zezadu na poškozené proti její vůli vykonal soulož a po třech až čtyřech minutách do pochvy poškozené rovněž ejakuloval,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

O d ů v o d n ě n í :

Státní zástupkyně okresního státního zastupitelství v Pardubicích podala dne 1. 10. 2013 obžalobu na XXX, který se měl dopustit zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a trestního zákoníku.

Obžalovaný uvedl, že s obviněním nesouhlasí. Nikoho neznásilňoval. Poškozená mu dlužila 5 000 Kč. Ve čtvrtek se dohodli, že v neděli bude pro něj mít peníze. Přijel tam, peníze neměla. Řekl jí, ať to jde vysvětlit do auta. Vašek seděl vpředu vedle něj, poškozená si sedla dozadu. Řekla, že se mu může revanšovat jinak. U nádraží, jak se vjíždí na viadukt přibrzdil XXX, který zbytek cesty ke svému autu chtěl dojít pěšky. Nemá, jak dokázat, že se to nestalo. Ke styku došlo, ale nedošlo k němu stylem jaký je popsáný v obžalobě. Seděl na přední sedačce, poškozená provedla orální sex a pak řekla, že má strašlivou chuť a sama se svlíkla. Jen se posunul na sedačce vpředu. Všechno se stalo na předních sedadlech. Na zadních sedadlech vůbec nebyli. Došlo jak k orálnímu, tak i pohlavnímu sexu.

Svědék XXX potvrzoval výpověď obžalovaného, že se poškozená sama nabízela, aby se obžalovanému revanšovala. Byl ve vozidle když to říkala, následně odešel, když u toho nechtěl být.

Svědék XXX u toho nebyl, dle něj je to blbost. Svědkyně XXX viděla poškozenou přicházet. Byla veselá, nedomnívá se proto, že by mohla být znásilněná. Svědek XXX uvedl, že u údajného znásilnění nebyl a dokonce ani žádné nebylo, tím si je stoprocentně jistý. Slyšel, že to poškozená na obžalovaného ušila. XXX uvedl, že znásilnění si poškozená s jejím přítelem XXX vymysleli, neboť chtěli na obžalovaném vydělat peníze.

XXX vypověděl, že poškozená byla na zhroucení. Přišla v roztrhaném oblečení, brečela, nestalo se jí nic dobrého. Ví, že odjela s obžalovaným autem, viděl, že nastoupila do auta a seděli tam jen poškozená s obžalovaným. Výpověď poškozené potvrzuje i fotodokumentace jejího oblečení, kde jsou zachycené poškozené části oblečení.

Poškozená uvedla, že když obžalovaný přišel do sqotu, tak mu říkala, že peníze nemá a obžalovaný říkal, že to proberou. Šla s ním k autu. V autě nikdo nebyl, nastoupila dobrovolně. Sedla si na přední sedadlo spolujezdce. Jeli po rychlodráze k nadejzdu. Pak obžalovaný zastavil a zeptal se, jak to dorovnáme. Jestli to bude dobrovolně, nebo zda mě vytáhne z auta. Brečela a ze strachu kývla. Chtěl po ní sex. Na předním sedadle asi dělala orální sex, nepamatuje si to. Pak jí vzal dozadu

auta a provedl s ní pohlavní styk zezadu. Pak si opět sedla dopředu a jeli zpátky. Dne 6. 1. 2015 pak poškozená napsala, že se její obvinění nezakládá na pravdě, učinila tak ze strachu před obžalovaným. U hlavního líčení dne 7. 9. 2015 pak uvedla, že dopis ze dne 6. 1. 2015 psala proto, že potřebovala peníze. Obžalovaný měl prostředníka, který jí to oznámil. Za to, že sepíše čestné prohlášení dostala 10.000 Kč. To, co vypovídala předtím u hlavního líčení je pravda, čestné prohlášení psala za peníze.

Co se týče hodnocení dokazování, tak je zde základní rozpor mezi výpovědí poškozené a svědka XXX spočívající v tom, zda vozidlo obžalovaného, do kterého měla poškozená nastupovat, mělo zadní sedadla, či nikoliv a zda svědek XXX mohl do vozidla vidět, či nikoliv, když mělo mít vozidlo údajně i zatmavená skla. Další rozpor je ohledně oblečení poškozené, která sama nehovoří o tom, že by měla mít oblečení roztržené, naproti tomu svědek XXX hovoří o potrhaném oblečení (triko, podprsenka) s tím, že měla poškozená vypadat „jako když jí přejel buldozer“, avšak ani z výpovědi poškozené neplyne, že by mělo při samotném aktu dojít k nějakému roztržení oblečení či použití nějakého násilí v tomto směru. To, že neměla oblečení poškozené pak potvrdila i u hlavního líčení dne 7. 9. 2015. Další rozpory jsou pak ohledně rozpoložení poškozené po návratu do místa, kde přebývala, když svědek XXX hovoří o tom, že byla psychicky úplně na zhroucení, naproti tomu svědci XXX a XXX hovoří o tom, že byla vysmátá, v pohodě a že začala hrát scény, až když přijela policie. Podle svědkyně XXX by jinak vypadala holka, která byla znásilněná. Podle této svědkyně přišla poškozená veselá s tím, že je to vyřízené, že si na obžalovaném vydělá ještě nějaké peníze. Ani tato svědkyně nehovoří o potrhaném oblečení. Ve stejném duchu pak vypovídá i svědek XXX.

Za násilí se ve smyslu § 185 odst. 1 alinea 1 podle soudní praxe považuje použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání nebo zamezení vážně míněného odporu znásilňované osoby a dosažení pohlavního styku proti její vůli. Za soulož je třeba pokládat spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Za jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží se považuje takový styk, při jehož realizaci dochází k situaci srovnatelné s tou, jaká nastává u soulože.

V trestním řízení musí být skutkový stav zjištěn ze strany orgánů činných v trestním řízení bez důvodných pochybností, a to v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí. Vina obžalovaného musí být aktivně ze strany obžaloby prokázána. Dle § 89 odst. 1 tr. řádu je v rámci trestního řízení třeba především dokazovat, zda se stal skutek, v němž je spatřován trestný čin a zda tento skutek spáchal obžalovaný. Podle § 226 písm. a) tr. řádu soud zproští obžalovaného obžaloby, jestliže na základě důkazů předložených v hlavním líčení státním zástupcem a případně doplněných soudem, a to i k návrhům ostatních stran, nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán. Soud je toho názoru, že výpověď poškozené se postupem času stala nevěrohodná. Nejprve poškozená tvrdila, že je pravda to, co je v obžalobě, následně napsala soudu dopis, že si vše vymyslela, aby v zápětí u hlavního líčení uvedla, že prohlášení ze dne 6. 1. 2015 sepsala za 10 000 Kč, pod nátlakem obžalovaného, který tak měl činit prostřednictvím prostředníka, když si ani nebyla jistá u hlavního líčení, kdo tím prostředníkem měl být. U hlavního líčení dne 7. 9. 2015 pak potvrdila, že nedošlo k žádné újmě na jejím oblečení, což vyvrací výpověď svědka XXX, který tvrdil, že měla oblečení potrhané a vypadala jako když jí přejel

buldozer. Po provedeném dokazování, tak nebylo beze všech pochybností prokázáno, že by se stal skutek tak, jak je uvedeno v obžalobě. Proto soud po zvážení všech výše uvedených skutečností rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku, když se nepodařilo prokázat, že se stal skutek, pro který byl obžalovaný obžalován.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání u Okresního soudu v Pardubicích do osmi dnů ode dne doručení opisu rozsudku. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Pardubicích dne 7. 9. 2015

Mgr. Tomáš L i p e r t, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Daniela Špatenková